

Книгата на Даниил — сто осемдесет и седмо

Откровението на Лъва: От Паниум до Последното Запечатване

Jeff Pippenger

2024-04-17

Когато Исус разпечатва една пророческа истина, Той е представен като Лъвът от Юдовото племе; и в Кесария Филипова Лъвът от Юдовото племе започна да разпечатва, „че Той трябва да отиде в Йерусалим и да пострада много от старейшините и главните свещеници, и книжниците, и да бъде убит, и на третия ден да възкръсне“. Тези истини съответстват на вестта, която Той разпечатва в началото на времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, а после отново в края на същия този период. Тези истини съответстват на вестта, представена в стихове тринадесет до петнадесет от единадесета глава на Даниил.

Когато Той разпечатва тази истина за сто четиридесет и четирите хиляди, Той го прави чрез метода „ред по ред“, защото именно там се намират „ключовете“ на Божието царство. Тези истини трябва да бъдат изядени, защото те са ключовете на Божието царство, а Божието царство трябва да бъде вътре в Неговия народ.

А когато фарисеите Го попитаха кога ще дойде Божието царство, Той им отговори и каза: Божието царство не идва така, че да се забелязва; нито ще кажат: Ето тук! или: Ето там! защото, ето, Божието царство е вътре във вас. Лука 17:20, 21.

И бесовете вярват — и треперят, защото не е достатъчно просто да се вярва на „истината“. Тя трябва да стане част от теб, както физическата храна, която се яде. В историята на стихове тринадесети до петнадесети Лъвът от Юдовото племе разпечатва истините, свързани със скоро идващия неделен закон, и тези истини отпечатват печата върху челата на мъдрите девици, преди настъпването на идващата криза. Лъвът от Юдовото племе много добре познаваше свидетелството на Матей, глава шестнадесета, и Неговото посещение в Кесария Филипова бе в съзвучие със свидетелството на Даниил за Панион, и Той знаеше, че сянката на кръста, под която стояха Той и Неговият ученик в Кесария Филипова, представляваше сянката на идващия неделен закон в историята на Неговия народ в последните дни.

Оттогава Исус започна да открива на учениците Си, че трябва да отиде в Йерусалим и да пострада много от старейшините, главните свещеници и книжниците, и да бъде убит, и на третия ден да възкръсне. Тогава Петър Го отведе настрана и започна да Му възразява, казвайки: Да не бъде това с Тебе, Господи; това никак няма да Ти се случи. А Той се обърна и каза на Петър: Махни се от Мене, сатана; ти Ми си съблазън, защото не мислиш за Божиите неща, а за човешките. Тогава Исус каза на учениците Си: Ако някой иска да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека вземе кръста си и Ме последва. Защото който иска да спаси живота си, ще го изгуби; а който изгуби живота си заради Мене, ще го намери. Понеже каква полза за човека, ако спечели целия свят, а изгуби душата си? Или какво ще даде човек в замяна на душата си? Защото Човешкият

Син ще дойде в славата на Своя Отец със Своите ангели; и тогава ще въздаде на всекиго според делата му. Истина ви казвам: има някои от стоящите тук, които няма да вкусят смърт, докато не видят Човешкия Син да идва в царството Си. Матей 16:21–28.

Първото и следователно, въз основа на правилото за първото споменаване, най-важното нещо, което Исус каза на Своите ученици относно страданията на кръста, е, че те ще трябва да вземат своя собствен кръст, ако изберат да Го следват. Сестра Уайт ясно заявява, че кръстът е и игото. Игото и кръстът са символи на личната воля на човека и всичко зависи от правилното упражняване на волята. Силата, която поддържа Божия храм, е Агнец, който е бил заклан и окачен на „стълб“. Закланият Агнец представлява разпятието на по-нисшето плътско естество, а „стълбът“, на който е окачена мъртвата плът, е волята. Христос даде Своя пример за това как да се побеждава, като винаги държеше Своята воля в подчинение на волята на Своя Отец, и за извършването на това дело Той седна на престола с Отца Си. Символът на побеждаването е закланият Агнец, окачен на стълба. Всички тези истини са пряко свързани с онези, които са представени като Петър.

До Филадельфия, представена чрез шатъра в Ексетър, е казано:

Който победи, него ще направя стълб в храма на Моя Бог, и няма вече да излезе вън; и ще напиша върху него името на Моя Бог и името на града на Моя Бог, новия Йерусалим, който слиза от небето от Моя Бог; и ще напиша върху него Моето ново име. Който има ухо, нека слуша що говори Духът към църквите. Откровение 3:12, 13.

Онзи, който побеждава, както Христос победи, ще получи ново име, точно както Симон, син Йонин, и ще стане стълб в Божия храм, както Христос е Агнецът, Който бе заклан и окачен на стълб в Божия храм. Когато победят, както Христос победи, те също ще седнат на престола в небесните места, както и Христос.

Към Лаодикия, представена чрез шатрата в Уотъртаун, е казано:

Ето, стоя на вратата и хлопам; ако чуе някой гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мене. На онзи, който побеждава, ще дам да седне с Мене на Моя престол, както и Аз победих и седнах с Моя Отец на Неговия престол. Който има ухо, нека слуша какво говори Духът към църквите. Откровение 3:20–22.

Първата истина, която Исус каза на учениците, когато започна да им разкрива страданията на кръста, бе истината, че хората трябва да победят точно така, както Той бе дал пример за побеждаване. Хората трябва да разпнат плътта с нейните страсти и похоти. Когато това бъде извършено, те ще бъдат поставени да седят в небесни места.

Дори когато бяхме мъртви поради прегрешенията си, ни съживи заедно с Христос (по благодат сте спасени), и ни възкреси заедно с Него, и ни сложи да седим заедно в небесни места в Христос Исус. Ефесяни 2:5, 6.

След като представи истината за разпятието от гледна точка на личната отговорност, Лъвът от Юдовото племе добави и друга истина, която се отнася до последните дни.

Каква полза за човека, ако придобие целия свят, а изгуби душата си? Или какво ще даде човек в замяна на душата си? Защото Човешкият Син ще дойде в славата на Своя Отец със Своите ангели; и тогава ще въздаде на всеки според делата му. Истина ви казвам: има някои от стоящите тук, които няма да вкусат смърт, докато не видят Човешкият Син да идва в Своето царство. Матей 16:26–28.

Когато в заключителния период на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди вестта на Среднощния вик бъде разпечатана от Лъва от Юдовото племе, ще има някои, които няма да умрат. Тогава Той се обърна специално към сто четиридесет и четирите хиляди — Неговия народ от последните дни, които не вкусват смърт. Следователно, шест дни след посещението Си в Кесария Филипова, Лъвът от Юдовото племе разпечата една истина, която трябваше да укрепи учениците Му за предстоящата криза на кръста, но още по-важно — тя говореше за скоро идващия неделен закон.

И след шест дни Иисус взема Петра, Иакова и Йоан, неговия брат, и ги извежда насаме на една висока планина. И се преобрази пред тях; и лицето Му засия като слънцето, а дрехите Му станаха бели като светлината. И ето, явиха им се Моисей и Илия, които разговаряха с Него. Тогава Петър проговори и рече на Иисус: Господи, добро е да бъдем тук; ако желаеш, нека направим тук три шатри: една за Тебе, една за Моисей и една за Илия. Докато още говореше, ето, светъл облак ги засени; и ето, глас от облака, който казваше: Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение; Него слушайте. И като чува това, учениците паднаха ничком и много се уплашиха. А Иисус се приближи, докосна ги и рече: Станете и не бойте се. И когато дигнаха очите си, никого не видяха, освен само Иисус. И когато слизаха от планината, Иисус им заповяда, казвайки: Никому не разказвайте за видението, докато Син Човешки не възкръсне от мъртвите. И учениците Му Го попитаха, казвайки: Защо тогава книжниците казват, че Илия трябва първо да дойде? А Иисус в отговор им рече: Илия наистина първо идва и ще възстанови всичко. Но казвам ви, че Илия вече е дошъл, и те не го познаха, а постъпиха с него, както пожелаха. Така и Син Човешки ще пострада от тях. Тогава учениците разбраха, че им говореше за Йоан Кръстител. Матей 17:1–13.

В този пасаж Лъвът от Юдовото племе разпечатва истините, които запечатват сто четиридесет и четирите хиляди непосредствено преди края на благодатното време, защото „времето е близо“. Най-напред Той посочи страданието на кръста и представи това преживяване като определящата разлика между една група, която би отказала да упражни волята си, за да разпне плътта, и група, която би последвала примера на Христос. След това Той им представи, че те представляват последното поколение в земната история, когато ще има хора, които живеят от времето на разпечатването, което се извърши на 11 септември 2001 г., до Неговото завръщане.

Тогава Той представи видение на Своего прославлено същество, и с Него бяха Мойсей и Илия. Запечатващата вест, която се разпечатва, е Откровението на Исус Христос, което е свързано с Мойсей и Илия, и тази вест започна да се разпечатва през юли 2023 г., когато двамата свидетели от единадесета глава на Откровение, които са Мойсей и Илия, бяха установени, ред след ред, като символите, които представляваха запечатването на сто

четиридесет и четирите хиляди. Когато тримата ученици видяха видението и чуха Божия глас, „те паднаха на лицата си и много се уплашиха. И Исус се приближи, допря се до тях и каза: Станете и не бойте се.“

Видението, което тримата ученици видяха, представлява видение за славата на Христос в последните дни и следователно е същото видение, което Даниил видя в десета глава.

И аз, Даниил, сам видях видението; а мъжете, които бяха с мене, не видяха видението; но голям трепет ги обзе, тъй че побягнаха да се скрият. И тъй, останах сам и видях това велико видение; и не остана сила в мене, защото благообразието ми се превърна в мене в тление и не запазих никаква сила. Но чух гласа на думите му; и когато чух гласа на думите му, изпаднах в дълбок сън на лицето си, с лицето си към земята. И ето, една ръка ме докосна и ме постави на коленете ми и на дланите на ръцете ми. И ми каза: Данииле, мъжо много възлюбен, разбери думите, които ти говоря, и стани прав; защото сега съм изпратен при тебе. И когато изговори към мене тези думи, аз се изправих треперещ. Тогава ми каза: Не бой се, Данииле; защото от първия ден, откакто насочи сърцето си да разбереш и да смириш себе си пред твоя Бог, думите ти бяха чути, и аз дойдох поради думите ти. Даниил 10:7–12.

Видението за преображението в Матей, глава седемнадесета, е огледалното видение на Даниил, глава десета, което настъпва, когато мъртвите сухи кости на Езекиил биват възкресени. Видението и свързаната с него вест разкриват две категории поклонници: едната в шатрата в Ексетър, а другата в шатрата във Уотъртаун, която е събранието на присмивателите на Еремия и синагогата на Сатана на Йоан. Както при въздействието на видението в свидетелството на Даниил, така и тук: „А учениците, като чуха това, паднаха на лицето си и твърде много се уплашиха. И Исус се приближи, допря се до тях и каза: Станете и не бойте се.“ И в двата случая видението беше и слухово, и зрително, и в двата примера то породил страх. И в двете свидетелства беше необходимо „докосване“, за да се даде сила.

Видението на преображението беше доказателство, наред с друго, че Божието Слово никога не пропада; защото в шестнадесета глава на Евангелието от Матей, в последния стих, Исус беше заявил, че „някои от стоящите тук няма да вкусат смърт, докле не видят Човешкия Син да иде в царството Си“. Преображението беше образ на идването на „Човешкия Син“ в Неговото царство.

„Мойсей на планината на преображението беше свидетел на Христовата победа над греха и смъртта. Той представляваше онези, които ще излязат от гроба при възкресението на праведните. Илия, който бе взет на небето, без да види смърт, представляваше онези, които ще бъдат живи на земята при второто пришествие на Христос и които ще бъдат „изменени в един миг, в една секунда, при последната тръба“; когато „това тленното трябва да се облече в нетление“ и „това смъртното трябва да се облече в безсмъртие“. 1 Коринтяни 15:51–53. Исус беше облечен със светлината на небето, както ще се яви, когато дойде „втори път, не за грях, а за спасение“. Защото Той ще дойде „в славата на Своя Отец със светите ангели“. Евреи 9:28; Марк 8:38. Обещанието на Спасителя към учениците сега се изпълни. На планината бъдещото

царство на славата бе представено в умален вид — Христос, Царят; Мойсей — представител на възкръсналите светии; и Илия — на преобразените живи.“ Копнежът на вековете, с. 421.

Истината за запечатването включва разпознаването, че сто четиридесет и четирите хиляди са онези, представени в Откровение, глава седма, които не умират и са представени от Илия; а голямото множество в Откровение, глава седма, са онези, представени от Мойсей, които умират. Едната група е призована при първия глас от Откровение, глава осемнадесета, а другата група е призована при втория глас от Откровение, глава осемнадесета.

След докосването Исус даде по-нататъшно наставление на учениците, когато каза: „Никому не казвайте за видението, докле Син Човечески не възкръсне от мъртвите.“ Видението на преобразението, което е видението на огледалото, и видението на Исая в шеста глава, и видението на Павел, когато беше в третото небе, и видението на Езекиил за колелата вътре в колелата, беше запечатано от Лъва от Юдовото племе до след възкресението на Христос.

Възкресението на Христос представлява възкресението на двамата свидетели, които бяха с Христос в самото това видение, и те трябваше да възкръснат през юли 2023 година. В онзи момент вестта за запечатването щеше да бъде разпечатана за двамата свидетели от Откровение единадесета глава и за двете групи верни, и щеше да бъде поставена в контекста на огледалното видение за Христовата слава в края на света.

Вестта за запечатването също ще бъде поставена в контекста на първите три стиха от първа глава на Откровение, където веригата на общуването, която представлява съчетаването на божественото с човешкото, е изложена в последователния процес на това как вестта за запечатването се представя на онези, които са кандидати да бъдат сред сто четиридесет и четирите хиляди.

Постепенният, стъпка по стъпка процес беше от Отца към Сина, от Сина към ангела Гавриил, от Гавриил към Йоан, от Йоан към църквите. От Божествения Отец към Божествения и човешкия Син, към едно непаднало същество (Гавриил), към едно паднало същество (Йоан), към църквите, които са в Азия (света). Тези пет стъпки са изрично посочени още при самото първо споменаване на Откровението на Исус Христос, и да се отрече която и да било от тях означава да се отречат всички.

В съгласие с това откровение учениците тогава попитаха Исус: „Защо тогава книжниците казват, че Илия трябва най-напред да дойде?“ А Исус им отговори и рече: „Илия наистина ще дойде най-напред и ще възстанови всичко. Но казвам ви, че Илия вече дойде, и те не го познаха, а му сториха каквото си поискаха. Така и Син Човечески ще пострада от тях.“ Тогава учениците разбраха, че им говореше за Йоан Кръстител.

Пророческата роля на Йоан Кръстител и Йоан Откривателя е елемент от вестта за запечатването, а онези в шатрата във Уотъртаун, които избраха да пренебрегнат вестта на Самуил Сноу, представляват онези, които не желаят да признаят, че Господ избира мъжете, които Сам избира да избере. Гласът, който бе избран през 1989 г., който за пръв път

публикува своята вест двеста и двадесет години след 1776 г., през 1996 г., който беше стражът, разпознал, че третото горко е настъпило на 11 септември 2001 г., който представи греховната вест от 18 юли 2020 г., е част от вестта за запечатването, а неговата роля е представена от Йоан Кръстител.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

„Видях една група, която стоеше добре охранявана и непоколебима, без да дава никакво поощрение на онези, които биха разклатили установената вяра на тялото. Бог ги гледаше с одобрение. Бяха ми показани три стъпки — вестите на първия, втория и третия ангел. Ангелът, който ме придружаваше, каза: „Горко на онзи, който ще помръдне камък или ще размести карфица от тези вестии. Правилното разбиране на тези вестии е от жизненоважно значение. Съдбата на душите зависи от начина, по който те се приемат.“ Отново бях преведена през тези вестии и видях колко скъпо Божият народ бе придобил своята опитност. Тя беше получена чрез много страдания и тежка борба. Бог ги бе водил стъпка по стъпка, докато ги бе поставил върху здрава, неподвижна платформа. Видях отделни хора да се приближават към платформата и да изследват основата. Някои с радост веднага стъпваха върху нея. Други започваха да намират недостатъци в основата. Те желяеха да се направят подобрения и тогава платформата щеше да бъде по-съвършена, а народът — много по-щастлив. Някои слизаха от платформата, за да я разгледат, и заявяваха, че е положена неправилно. Но видях, че почти всички стояха твърдо върху платформата и увещаваха онези, които бяха слезли от нея, да престанат с оплакванията си; защото Бог беше Главният Строител, а те воюваха против Него. Те разказваха за чудното Божие дело, което ги бе довело до здравата платформа, и единодушно издигаха очи към небето и с висок глас прославяха Бога. Това въздейства на някои от онези, които бяха роптали и напуснали платформата, и те със смирен поглед отново стъпваха върху нея.

„Бях насочена обратно към прогласяването на първото Христово пришествие. Йоан бе изпратен в духа и силата на Илия, за да приготви пътя на Исус. Онези, които отхвърлиха свидетелството на Йоан, не се ползваха от ученията на Исус. Тяхната съпротива срещу вестта, която предсказваше Неговото идване, ги постави там, където не можеха с готовност да приемат най-силното доказателство, че Той е Месията. Сатана подтикна отхвърлилите Йоановата вест да отидат още по-далеч — да отхвърлят и разпнат Христос. Като сториха това, те се поставиха там, където не можеха да приемат благословието в деня на Петдесетница, което би ги научило на пътя към небесното светилище. Раздирането на храмовата завеса показва, че юдейските жертви и обреди вече няма да бъдат приемани. Великата Жертва бе принесена и бе приета, а Светият Дух, Който слезе в деня на Петдесетница, насочи умовете на учениците от земното светилище към небесното, където Исус бе влязъл със Собствената Си кръв, за да излее върху учениците Си благата на Своего умилоствение. Но юдеите бяха оставени в пълен мрак. Те загубиха всяка светлина, която биха могли да имат относно плана на спасението, и все още се уповаваха на своите безполезни жертви и приноси. Небесното светилище бе заело мястото на земното, но те не знаеха за тази промяна. Затова не можеха да се ползват от Христовото ходатайство в Светото място.“

„Мнозина гледат с ужас на поведението на юдеите, когато отхвърлиха и разпънаха Христос; и когато четат историята за Неговото позорно малтретиране, мислят, че Го обичат и не биха се отрекли от Него, както направи Петър, нито биха Го разпънали, както сториха юдеите. Но Бог, Който изпитва сърцата на всички, подложи на изпитание онази любов към Исус, която те изповядваха, че чувстват. Цялото небе наблюдаваше с най-дълбок интерес приемането на вестта на първия ангел. Но мнозина, които изповядваха, че обичат Исус, и които проливаха сълзи, когато четяха разказа за кръста, осмяха благата вест за Неговото идване. Вместо да приемат вестта с радост, те я обявиха за заблуда. Намразиха онези, които обичаха явяването Му, и ги изгониха от църквите. Онези, които отхвърлиха първата вест, не можаха да бъдат облагодетелствани от втората; нито бяха облагодетелствани от среднощния вик, който трябваше да ги приготи да влязат с Исус чрез вяра в Пресветото място на небесното светилище. И като отхвърлиха двете предишни вести, те така помрачиха разбирането си, че не могат да видят никаква светлина в вестта на третия ангел, която показва пътя към Пресветото място. Видях, че както юдеите разпънаха Исус, така и номиналните църкви бяха разпънали тези вести, и затова нямат никакво познание за пътя към Пресветото, нито могат да бъдат облагодетелствани от ходатайството на Исус там. Подобно на юдеите, които принасяха своите безполезни жертви, те отправят своите безполезни молитви към отделението, което Исус е напуснал; и Сатана, доволен от измамата, приема религиозен облик и насочва умовете на тези изповядващи се за християни към себе си, като действа със своята сила, своите знамения и лъжливи чудеса, за да ги улови здраво в своя примка. Някои той мами по един начин, а други — по друг. Той е приготовил различни заблуди, за да въздейства на различни умове. Някои гледат с ужас на една измама, а същевременно с готовност приемат друга. Сатана мами някои чрез спиритизма. Той идва и като ангел на светлината и разпростира влиянието си по земята посредством лъжливи реформации. Църквите се възгордяват и смятат, че Бог действа чудно за тях, когато всъщност това е дело на друг дух. Възбудата ще отmine и ще остави света и църквата в по-лошо състояние отпреди.“

„Видях, че Бог има искрени чеда сред номиналните адвентисти и падналите църкви, и преди язвите да се излеят, служители и народ ще бъдат призовани да излязат от тези църкви и с радост ще приемат истината. Сатана знае това; и преди да бъде даден мощният вик на третия ангел, той възбужда вълнение в тези религиозни общности, за да могат онези, които са отхвърлили истината, да мислят, че Бог е с тях. Той се надява да измами искрените и да ги подведе да мислят, че Бог все още действа за църквите. Но светлината ще заблести, и всички, които са искрени, ще напуснат падналите църкви и ще застанат на страната на остатъка.“ Ранни писания, 258–261.